

Til opmadning af ungerne skal der gives æggefoder (kan købes ved dyrehandleren) ligesom der skal gives rigeligt af ukrudt med frø. Tre til fire uger efter klækningen forlader ungerne reden og bliver fodret af forældrene i yderligere 2 uger.



Yngleinstinkt kan være så kraftigt at et par Nymfeparakitter vil yngle selv om man ikke giver dem en ynglekasse, ligesom enlige hunner kan begynde at lægge æg i bunden af buret. For ikke at lade fuglene blive stresset over de manglende ynglemuligheder bør man lade fuglene få en kasse og lade dem

www.pasningsvejledninger.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af fugle som familie- eller hobbydyr. Disse fugle kan eventuelt holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.

Ver. 1. 2011. Steen Samuelsen

Denne pasningsvejledning er lavet af Landsorganisationen Danske Fugleforeninger (ldf-net.dk) med støtte fra Dyrevelfærdspuljen.

Pasningsvejledning for Nymfeparakit

Videnskabeligt navn: *Nymphicus hollandicus*

Dansk navn: Nymfeparakit

Udseende: Han: Mørkegrå med hvidt vingespejl. Hovedet gult med orange øreplet. Sort hale.

Hun: mere grumsetgrå, hovedet gråt med gule fjer og mindre kraftig orange øreplet. Halen grå med lyse tværstriber på oversiden og gule tværstriber på undersiden.

Der er i fangenskab fremavlet flere gule, hvide og lyse mutationer med forskellige tegnninger

Udbredelse i naturen: Nymfeparakittens oprindelige levested er den største del af Australien i åbne landskaber især i nærheden af vand. De er almindeligt forekommende, især i de nordlige egne, hvor de ses i store flokke. I det nordlige vandrer flokkene omkring, mens de sydlige bestande er mere stationære.

Biologi: Nymfeparakitten tilhører papegøjernes orden og kakaduernes underfamilie, og har derfor de træk der er karakteristiske for alle papegøjer, en kraftig tunge og et næb hvor både over- og undernæb er bevægeligt i forhold til kraniet, samt klatrefod med to fremadrettede tæer og to bagudrettede tæer.

Forventet levealder: Nymfeparakitten vil normalt opnå en alder af 8 - 15 år.



Fuldvoksen størrelse: længde 32 cm, vægt 80 - 102 g.

Anbefalet størrelse og indretning af bur og voliere: Et bur skal være så langt at Nymfeparakitten kan flyve i buret. Derfor anbefales et bur der er mindst 160 cm langt, 75 cm bredt og 100 cm højt. Buret indrettes med siddepinde af naturtræ og forskellig tykkelse i enderne af buret så undulaterne kan flyve frit gennem buret. Buret må ikke anbringes på gulvet, men skal stilles på et bord eller i en reol uden træk og uden direkte sol.

Vand- og foderskåle anbringes så fuglene ikke kan klatte i skålene. Bunden af buret dækkes med (avis)papir der let kan udskiftes efterhånden som det bliver snavset. Nymfeparakitten har ikke brug for sand i bunden af buret, hvis den æder af sandet kan den få problemer i fordøjelsessystemet. Nymfeparakitter kan med fordel holdes udendørs. Dertil anbefales en voliere på mindst 400 cm længde. Bredde 150 cm og højde 200 cm. Fra volieren skal der være adgang til et frostfrit inderrum på 1,0 m².

Foder: Som basisfoder anvendes en færdig frøblanding uden solsikkefrø til parakitter og/eller færdigt pillefoder til parakitter. Nymfeparakitter skal hver dag have frisk grønt og frugt. Som grønt kan anvendes næsten alle ukrudtsplanter: mælkebøtter, hyrdetaske, fuglegræs, hønsetarm og mange andre. Af egentlige grøntsager er gulerødder meget velegnede. De rives groft eller skæres i mindre stykker. Af frugter kan man bruge æbler, pærer, hyben og lignende, som skæres i mindre stykker.

Salatblade, agurker og lignende saftige emner bør undgås, da de giver tynd mave på grund af deres store vandindhold.

Endelig skal Nymfeparakitter have en kalkblok eller en skål med knuste østersskaller kaldet grit.

Miljøberigelse og stimulation: Som beskæftigelse bør man flere gange om ugen give nymfeparakitterne friske kviste af træer eller buske. Især bøg, birk, pil, hassel, æble, pære, fyr og gran er velegnet. Brug aldrig taks, som er meget giftig. Som ekstra beskæftigelse kan man hænge forskelligt plasticlegøj ind i buret. Såvel kviste som legetøj må ikke anbringes således at det hindrer fuglene i at flyve i buret.

Ved målrettet træning kan nymfeparakitter gøres meget tamme og læres at sige enkelte ord.

Behov for motion: Nymfeparakitter, der holdes i bur, bør dagligt tages ud af buret, så de kan få nogle længere flyveture for at træne deres muskulatur og

kondition.

Sociale behov: Nymfeparakitter lever i naturen i meget store flokke og har derfor et stort behov for at være sammen med artsfæller. Derfor bør Nymfeparakitter ikke holdes alene men altid mindst parvis.

Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold: Nymfeparakitter stiller ikke særlige krav til temperatur og kan holdes ude i voliere hele året blot de har adgang til et frostfrit inderrum.

Typiske tegn på sygdom eller nedsat trivsel: Fugle er gode til at skjule sygdom. Derfor skal man være opmærksom på de mindste tegn på at fugles ikke trives, således at behandling kan sættes ind i tide.

Den raske fugl er livlig og bevæger sig hyppigt i løbet af dagen ved at flyve og klatre. Fjerdragten er stram, ren og glat. Næb og fødder rene og tørre og øjnene klare og agtpågivende.

Den syge fugl kan vise sine symptomer på mange forskellige måder. De mest almindelige tegn på sygdom er følgende:

- Nedsat ædelyst, fuglen sidder ved foderet uden at æde
- Fuglen puster sig op, ser træt ud og sætter hovedet under vingen, også om dagen
- Øjnene holdes halvt lukkede, tungt stødende åndedræt og ofte hvilende på begge ben

Når sygdomstegnene tydeligt kan ses på fuglen haster det med at få den til dyrlæge, da den på dette tidspunkt allerede er meget syg.

Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation: Nymfeparakitter er meget ynglevillige fugle. I naturen yngler Nymfeparakitter i hullheder i træerne. I fangenskab giver man dem derfor redekasser. Bundfladen i rugerummet skal være ca 25 cm x 25 cm og højden ca. 35 cm. Flyvehullet 8 cm i diameter. I bunden af reden strøes et lag savsmuld, tørvestrøelse eller biostrøelse (til heste). Er der for meget vil hunnen bære det overskydende ud af kassen.

Efter parringen lægger hunnen et æg hver anden dag. Gennemsnitlig lægges der 4 - 7 æg i et kuld. Hunnen begynder ofte at ruge når de første æg er lagt. Rugetiden er ca. 21 dage, hvorfor de første unger klækker samtidigt og de efter følgende unger klækker med et par dages mellemrum. I rugetiden mades hunnen af hannen, og hun forlader kun reden nogle minutter om dagen.